

komme ud. Da Flodsengen hævede sig, hævede Vandspejlet sig ogsaa, saa Vandet gik over Bredderne. Nu er det saaledes ved Skern Aa, at der er et lille Dige, som i Aarenes Løb har dannet sig paa Grund af Opgrøftning og Oprensninger. Naar nu Vandet synker i Aaen, og det Vand, som er løbet over Bredderne, skal tilbage, kan det ikke komme tilbage paa Grund af dette Dige. Men saa gik det som med Columbus' Æg. Da man havde set paa det i mange Aar, var der en Ingeniør, som foreslog at grave to Kanaler paa det værste Sted, en Kanal ved den ene Side og en ved den anden, og saa lade Vandet svømme over. Naar saa Vandet svømmer over, vil det efter kort Tid tilbage igen, men saa bliver det ikke staaende paa Engene, men løber ned i Sidekanalen og har stadig Fald ud efter, og saa ledes det igennem ved Munden og gaar ud i Fjorden. Det Raad fulgte man. Da der var blevet givet en Bevilling dertil, og Kanalerne vare blevne lavede, blev der rensset op i Munden, og saa avlede man mere Hø der end nogen Sinde før og, for at bruge et stærkt Udtryk, saa meget, at man næsten ikke kunde bjørge det. I flere Aar efter den Tid, inden man spekulerede paa Hvide Sande-Historien, har Høsten bestandig været gunstig for Skern Aa-Eggen. Er det ikke et Bevis paa, at den forrige Vandbygningsdirektør havde Ret, da han sagde: Skaf mig blot Vandet ud i Fjorden, saa skal jeg nok tage det.

Nu skal jeg slutte, idet jeg vil anbefale at tage Sagen under alvorlig Overvejelse, for det fortjener den. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man skal se sig for, og at det er en stor Sag, og at Billedet har vendt sig fra den Dag, man sejlede saa smukt ned ad Fjorden. Det er vi alle enige om. Hvad der nu skal gøres, vilde han ikke udtale sig om, men det tør jeg, det er Forskellen. Jeg er nemlig mere stedkendt der, og jeg har min Interesse der, og alle, hvis Repræsentant jeg skal være her, ere enige med mig om den Ting og have altid været det. Overfor den højtærede Minister vil jeg endnu en Gang minde om dette: Lad os faa disse Tal, som Ministeren sagde ikke ere færdige endnu, og som ingen tør svare for, derfor turde den højtærede Minister ikke sige os dem. Men lad os faa dem, og lad os faa dem alle, saa tænker jeg, at vi klare nok disse Tal. Dette at lede efter en Kommission, som er baade sagkyndig og upartisk, tror jeg er et Forsøg, der vanskeligt kommer noget ud af.

Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han støtter sig til sine Embedsmænd, til de sagkyndige og til Vandbygningsvæsenet i dette Spørgsmaal og derefter kommer med et bestemt formuleret Forslag til Rigsdagen. Saa tror jeg, den ærede Minister staar stærkere, end dersom man Gang efter Gang vælger en ny Kommission, der udtaler det samme og atter det samme, medens man alligevel ikke retter sig derefter.

Slebsager: Udenfor Betænkningen er der af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) og Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Stensballe) stillet et Ændringsforslag til Finanslovsforslagets § 2 om, at Summen til Anlæg af en Jernbane fra Funder til Bramminge, 50,000 Kr., skal forhøjes med 100,000 Kr. Jeg vil gerne give dette Forslag min anbefaling og bede det høje Ting tage lidt mere velvilligt paa det, end den højtærede Minister gjorde i Gaar. Disse banefattige Egne i Jylland ere i Virkeligheden ikke tjente med, at det normerede Tilskud til Bygningen af denne Statsbane ikke bliver anvendt efter Jernbaneloven af 1908, hvor det, som det blev fremhævet af det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), var Forudsætningen, at der skulde anvendes ca. 2½ Mill. Kr. om Aaret til Statsbaneanlæg. Imidlertid er der ikke i de forløbne Aar — ikke en Gang, naar vi medtage Finanslovsforslaget for i Aar — gennemsnitlig anvendt 2 Mill. Kr. om Aaret. Nu ved jeg særdeles vel, at den højtærede Minister havde Ret, naar han udtalte, at han gerne vilde have stillet Forslag om større Bevillinger, men at de finansielle Forhold havde gjort, at han var nødt til at resignere. Det siger jeg heller ikke saa meget til, men forhaabentlig staa vi nu overfor bedre Tider, saa vi ikke vedblivende skulle resignere paa at faa bygget de Baner saa hurtigt som muligt. De ville faa en overordentlig stor Betydning for disse Egenes Opkomst, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om han ikke til Finanslovens tredje Behandling kunde stille sig noget mere velvilligt, end han gør i Øjeblikket, til en Forhøjelse af den Bevilling til Anlægget af Statsbanen fra Funder til Bramminge. Efter den højtærede Ministers Udtalelse i Gaar forstaar jeg nok, at han ikke holder af dette Ændringsforslag i Øjeblikket, men ikke desto mindre haaber jeg, at det maa staa